

Wochenschrift melding van een uitspraak van het Reichsgericht, behelzende, dat het beroepsgeheim vervalt tegenover „hoogere zedelijke plichten”, doch dat bijv. het belang dat een vrouw, die scheiding heeft aangevraagd, er bij kan hebben, te weten, of haar man aan een geslachtsziekte lijdt, geenszins een rechtvaardiging mag heeten tot schending van het beroepsgeheim. Het Reichsgericht zou zeker op zijn standpunt vreemd opkijken, als men het beschermen van de belangen eener verzekeringsmaatschappij tot de allerhoogste zedelijke plichten zou rekenen.

Bij deze gelegenheid maakt dr. EBERMAYER ook gewag van een beschouwing van KIRCHBERG, die ook voor het geneeskundig hulppersoneel de strafrechtelijke verplichting wil ingevoerd zien om alles geheim te houden, wat hun bij gelegenheid van hun arbeid is ter kennisse gekomen, en niet alleen wat hem is toevertrouwd of krachtens hun arbeid is ter kennisse gekomen. Dit nu acht hij te streng. De plicht tot geheimhouding omtrent alle zaken, die men opmerkt, en waarmede de betrokkenen naar men kan vermoeden, niet te koop willen loopen, is z. i. onbetwistbaar. Maar een verplichting, bekrachtigd door strafbedreiging, mag alleen worden opgelegd ten aanzien van toevertrouwde geheimen, of geheimen die men door de beroepsuitoefening te weten komt.

DE RIJKSKANSELIER EN HET „PRACTISCHE JAAR”. — Indertijd heeft de „Ausschusz” der Pruisische „Aerztekammern” tot den rijkskanselier het verzoek gericht, om aan de ziekenhuizen, die niet tot een kerkgenootschap behooren, bij de vergunning om praktikanten aan te nemen, als voorwaarde te stellen, dat geen praktikant mag worden afgewezen wegens zijn geloof, gelijk in twee gevallen was geschied. De rijkskanselier heeft geantwoord dat zulk een verplichting er slechts toe zou bijdragen, op het gebied van het geneeskundig onderwijs, dat uit zijn aard neutraal is, oneenigheid door geloofsverschil in het leven te roepen of aan te wakkeren. De *Allg. med. Centralz.* vraagt of de mogelijkheid van herhaling der feiten waarop de Ausschusz zich had beroepen, nu juist zou bijdragen tot verzachting van de oneenigheid, die de kanselier op het gebied van het geneeskundig onderwijs wenscht te vermijden. Indien nu de twee afgewezenen eens niet elders waren terecht gekomen, zou het hun onmogelijk zijn gemaakt te voldoen aan de wettelijke bepalingen ter verkrijging van de bevoegdheid om als arts op te treden.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

BREUK VAN DEN PROCESSUS POSTERIOR TALII.

Collega BLES beschuldigt mij een bewering van GRASHEY aan te halen, die niet bestaan zou, omdat zij niet op bldz. 84 van diens atlas te vinden is. Ik heb nergens gezegd, dat deze uitlating op bldz. 84 staat. Gaarne deel ik collega BLES mede, dat GRASHEY bldz. 11, regel 6 van onderen in de inleiding van zijn atlas over variëteiten van het menscheijk skelet zegt: „Im Zwei-

felsfall entscheidet oft die Vergleichsaufnahme der anderen Seite. Das auch dies nicht immer genügt, lehrt Bild 49". Bild 49 vertoont een eerzijdig voorkomend os centrale carpi. Ook is collega BLES blijkbaar ontgaan, dat KÖHLER bldz. 53, regel 8 van onderen, in zijn *Lexikon* over het os trigorum zegt: „Es ist *fast immer* 1) doppelseitig vorhanden" (dus niet *immer*).

Hoogachtend,

Rotterdam, 21 December 1911.

J. VAN ASSEN J.ZN.

Wij achten deze zaak nu voldoende toegelicht.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Israëlitisch krankzinnigengesticht te Apeldoorn.

De *Nederlandsche Staatscourant* van 23 December 1911, n°. 301 bevat een Koninklijk besluit van 12 December 1911 tot wijziging van het besluit van 23 November 1906, waarbij aan de vereeniging „Centraal Israëlitisch krankzinnigengesticht in Nederland" gevestigd te Amsterdam, vergunning is verleend op een terrein in de gemeente Apeldoorn een gesticht voor krankzinnigen op te richten. Bij dit nieuwe besluit wordt wijziging gebracht in het aantal patiënten, dat aldaar verpleegd mag worden. In plaats van, zooals het tot nog toe was, 300 krankzinnigen (150 mannen en 150 vrouwen) zullen er in het vervolg 314 (157 mannen en 157 vrouwen) verpleegd mogen worden.

Aantal ongevalsangiften.

De *Nederlandsche Staatscourant* van 13 December 1911, n°. 292 bevat de opgave van het aantal ongevalsangiften over de maand November 1911. Ook in November is dit getal weer zeer hoog geweest nl. 6564 of gemiddeld per werkdag 252. In November 1910 is het aantal geweest 5977, in 1909 5749, in 1908 5454, in 1907 6007, in 1906 5816. Het geheele aantal ongevalsangiften gedurende de afgelopen elf maanden van 1911 heeft bedragen 65855, tegen 60166 in 1910, 58911 in 1909, 60553 in 1908, 63836 in 1907, 59278 in 1906.

MUNTENDAM.

BUITENLAND.

LONDEN. — **De tien grootste tijdgenooten.** *Strand Magazine* is op den inval gekomen, aan een aantal mannen van naam of beteekenis te vragen, wie naar hun oordeel de tien grootste onder onze tijdgenooten zijn. Merkwaardig mag het heeten, dat op de meeste lijstjes één of meer geneeskundigen of natuuronderzoekers prijken, het meest LISTER en METCHNIKOFF. PAUL DESCHANEL, de voorzitter van den Franschen senaat, noemt ook EHRLICH, doch niet METCHNIKOFF, wat bewijst, dat hij geen chauvinist is, maar sir CHARLES CAMERON maakt van EHRLICH „den ontdekker van het antidiphtherie-serum". Een ander bewijs, dat ook mannen van beteekenis

1) Cursiveering van mij.